

NORGES INDSKRIFTER

MED DE ÆLDRE RUNER.

UDGIVNE

FOR

DET NORSKE HISTORISKE KILDESKRIFTFOND

VED

SOPHUS BUGGE.

I.

CHRISTIANIA.

A. W. BRØGGERS BOGTRYKKERI.

1891—1903.

23. Sogndal.

S. 312. Konservator H. Schetelig i Bergen meddeler om Brakteatens runelignende Tegn følgende: »Tverstregen [mellem 1ste og 2den lodrette Stav fra venstre] synes mulig ikke at udspringe direkte fra 1ste stav; denne har en kvist nedad mod høire, for den største del meget svag, men dog fuldt tydelig i god belysning, og fra denne nedadgaaende kvist udgaar tverstregen lidt opad mod høire, henimod 2den stav, men dog ikke helt forenet med denne. Den krumme kvist nedad paa 2den stav hører til de tydeligste af alle.« »Jeg tror, at 3dje rune kan have været Ψ eller Ψ , og personlig finder jeg det første mest sandsynligt. Jeg mener at kunne se, at hovedstavens kontur ogsaa til venstre begynder at svinge ud, som den gjør paa høire side ved kvistens udspring; den venstre kvist er imidlertid saa godt som helt usynlig, men netop her kan overfladen være skadet, da en liden bule er opdrevet fra undersiden. Jeg ser ogsaa, at netop der, hvor kvisten maatte være, har overfladen en lysere, sterkere glans end paa de nærmest omliggende partier. — 4de tegn er fuldt tydeligt, som det ses paa figuren i »Norges Indskr.« — 5te tegns stav er direkte ført ud som en fortsættelse af den ene linie inde i dyrets fod; den har en kvist nedad til venstre. De 2 følgende staver fortsætter de to næste linier i samme fod; den sidste er en fortsættelse af konturen i den anden bagfod.«